

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 28**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Långfredag (28/3)

Gåraste.

Jag tror att det möjligtvis blir för dyrt och för långsamt med en hel samman i Laurvik. Vi kunna ju tåga Lysekil först. Det vill säga, vi äro ingalunda bundna vid Lysekil, ty baden äro ju dessamma hela Rosten uppått och doktor Gårsten behöfver du ej tro på sin försäkring af hela historien. Ellysten var det där du hade i bogen. Du hade ju varit där samtidigt med vullsten. Ellen Sandelin har skrifvit sin värdofullhet här och likaså bett om ursäkt för att han varit slarvig. Gårsten att han var tillfälligtvis uppsluppen, men det föreför oss hurflyt. Om hennes olyckor ville dö och han fingo sin man till sig. Det vore en lycka för henne.

Jag tycker att jag arbetat bra nu ett par dagar och att pigarna börja få lif och rätnneförmåga. nu kommer flytting på Tisdag och då falla de väl döva ned igen. Blif ej orolig om du ej får brev under flyttdagarna. Pär har ej hur långt det nitte vid, så han vill ej i skadkamma mycket i den vägen.

Larsons porträtt var i mer än Krapps. ohyllt, men ingen bakgrund bara hvita täpplert. Ett stycke ned på lifet var kläd. ringen fänglad. Ydlofverbladet nyd tydligt i halsgroden. Han hade mycket roligt åt det. Annikts uttrycket var mycket vackert och dragen vara lifa. Jag tror dock att uttrycket var en mer försöknaad, det

föreföll mig närhan för avallt. Men en
gång skulle man väl se hyggelig ut på en
kupa.

Ärna kan detta bli ett uselt brev
I var Rummen och berättar mig, de håller
på att avalla i hjärta på Fiskerängen. inte
minst jag att Blocken redan var tre.

Farväl Din Selma.